

**INSTRUKCJA OKREŚLAJĄCA ZASADY PROWADZENIA
RACHUNKOWOŚCI I PLANU KONT W ZAKRESIE EWIDENCJI
PODATKÓW, OPŁAT I NIEPODATKOWYCH NALEŻNOŚCI
BUDŻETOWYCH**

w Urzędzie Gminy Masłów

§ 1.

(Podstawa prawna i merytoryczna)

Przepisy prawne regulujące prowadzenie rachunkowości podatków, opłat i niepodatkowych należności budżetowych w urzędzie jednostki samorządu terytorialnego to:

- Ustawa z 29 września 1994r. o rachunkowości,
- Ustawa z 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych,
- Ustawa z 29 sierpnia 1997r. ordynacja podatkowa,
- Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 25 października 2010 r., w sprawie zasad rachunkowości oraz planów kont dla organów podatkowych jednostek samorządu terytorialnego,
- Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 13 września 2017 roku w sprawie rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego, jednostek budżetowych, samorządowych zakładów budżetowych, państwowych funduszy celowych oraz państwowych jednostek budżetowych mających siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej,
- Ustawy z dnia 17 czerwca 1966 roku o postępowaniu egzekucyjnym w administracji,
- Ustawy z dnia 11 października 2013 roku o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych,
- Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 11 września 2015 roku w sprawie wysokości kosztów upomnienia skierowanego przez wierzyciela do zobowiązanego przez wszczęciem egzekucji administracyjnej,
- Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 22 sierpnia 2005 roku w sprawie naliczania odsetek za zwłokę oraz opłaty prolongacyjnej, a także zakresu informacji, które muszą być zawarte w rachunkach,.

Ewidencja podatków, opłat i niepodatkowych należności budżetowych nazywana również „księgowością podatkową” funkcjonuje jako integralna część ewidencji księgowej Urzędu Gminy (jednostki budżetowej) i jest prowadzona z wykorzystaniem kont syntetycznych planu kont urzędu. Z uwzględnieniem

przepisów rozporządzenia w sprawie zasad rachunkowości oraz planów kont dla organów podatkowych jednostek samorządu terytorialnego. Wpłaty podatków, opłat i niepodatkowych należności budżetowych dokonywane są na rachunek bieżący Urzędu Gminy – subkonto dochodów (konto 131). Wpłaty mogą być dokonywane:

- 1) gotówką i kartą płatniczą bezpośrednio w kasie urzędu,
- 2) za pośrednictwem poczty i banków,
- 3) za pośrednictwem inkasenta, jeżeli został zarządzony pobór podatków i opłat lokalnych w drodze inkasa.

Rachunkowość w zakresie podatków, opłat i niepodatkowych należności budżetowych ma za zadanie:

- wykazanie w księgach rachunkowych prawidłowej ewidencji księgowej przypisów, odpisów, wpłat, zwrotów, zaległości i nadpłat,
- umożliwienie sprawdzania terminowości wpłat należności dokonanych przez podatników,
- umożliwienie terminowego podejmowania czynności zmierzających do zastosowania środków egzekucyjnych (upomnienia, tytuły wykonawcze),
- umożliwienie terminowego sporządzania sprawozdań, ustalenia danych potrzebnych do wydawania zaświadczeń o niezaleganiu w podatkach lub stwierdzających stan zaległości podatkowych.

Zapisy w księgach rachunkowych mogą być dokonywane tylko na podstawie dowodów księgowych sprawdzonych pod względem formalnym rachunkowym. Na udokumentowanie sprawdzenia dowód księgowy powinien zawierać stosowną adnotację (parafę) osoby upoważnionej do takich czynności.

Wybrane definicje z zakresu księgowości podatkowej:

Deklaracja – rozumie się przez to również, zeznania, wykazy oraz informacje, do których składania obowiązani są, na podstawie przepisów prawa podatkowego, podatnicy, płatnicy, inkasenci (definicja wynikająca z art.3 pkt 5 ustawy ordynacja podatkowa).

Obowiązek podatkowy – to wynikająca z ustaw podatkowych nieskonkretyzowana powinność przymusowego świadczenia pieniężnego w związku z zaistnieniem zdarzenia określonego w tych ustawach (definicja wynikająca z art.4 ustawy ordynacja podatkowa).

Zobowiązanie podatkowe – jest to wynikające z obowiązku podatkowego zobowiązanie podatnika do zapłacenia na rzecz Skarbu Państwa, województwa, powiatu albo Gminy podatku w wysokości, w terminie oraz w miejscu określonym w przepisach prawa podatkowego (definicja zawarta w art.5 ustawy ordynacja podatkowa).

Podatek – jest to publicznoprawne, nieodpłatne, przymusowe oraz bezzwrotne świadczenie pieniężne na rzecz Skarbu Państwa, województwa, powiatu lub Gminy, wynikające z ustawy podatkowej. Przez podatki rozumie się również – zaliczki na podatek, raty podatków, jeżeli przepisy prawa podatkowego przewidują płatność podatku w ratach, opłaty oraz niepodatkowe należności budżetowe (definicja zawarta w art. 6 ustawy ordynacja podatkowa).

Niepodatkowa należność budżetowa – jest to nie będąca podatkiem i opłatą należność stanowiąca dochód budżetu państwa lub budżetu jednostki samorządu terytorialnego, wynikająca ze stosunków publicznoprawnych (definicja zawarta w art. 3 ustawy ordynacja podatkowa).

Podatnik – to osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nie mająca osobowości prawnej, podlegająca na mocy ustaw podatkowych obowiązkowi podatkowemu (definicja zawarta w art.7 ustawy ordynacja podatkowa).

Inkasent – jest to osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nie mająca osobowości prawnej, obowiązana do pobrania od podatnika podatku i wpłacenia go we właściwym terminie organowi podatkowemu (definicja wynikająca z art. 9 ustawy ordynacja podatkowa).

Przypis – to zobowiązanie podatkowe stanowiące obciążenie konta podatnika (definicja zawarta w § 2.1 pkt 10 rozporządzenia Ministra Finansów z 25.10.2010r.)

Odpis – to kwota zmniejszająca zobowiązanie podatkowe, ustalona lub określona przez organ podatkowy albo zadeklarowana przez podatnika (definicja zawarta w § 2.1 pkt 6 rozporządzenia Ministra Finansów z 25.10.2010r.)

§ 2.

(Prowadzenie ewidencji księgowej podatków, opłat, niepodatkowych należności budżetowych)

Ewidencja księgowa prowadzona jest z wykorzystaniem programów komputerowych oraz ręcznie do czasu wdrożenia wszystkich modułów programu PUMA. Ręcznie prowadzona jest ewidencja: dochodów z tytułu dzierżawy i najmu mienia; opłaty planistycznej; opłaty eksploatacyjnej. Prowadząc ewidencję w systemie komputerowym należy zarówno zachować zasady wynikających z rozporządzenia w sprawie zasad rachunkowości oraz planów kont dla organów podatkowych jednostek samorządu terytorialnego jak i zapewnić wydruk określonych w nim dokumentów, formularzy i zestawień. W przypadku prowadzenia ksiąg rachunkowych za pomocą komputera należy zachować w szczególności warunki:

- dowody źródłowe mogą mieć postać dokumentów papierowych lub zapisów elektronicznych, przy czym w tym drugim przypadku muszą być zabezpieczone przed zniekształceniem lub usunięciem pierwotnej treści operacji księgowej, której dotyczą i być opatrzone unikalnym identyfikatorem źródła pochodzenia,
- zapisy w księgach rachunkowych mogą nastąpić za pomocą klawiatury komputerowej, urządzeń czytających dokumenty papierowe, urządzeń transmisji danych lub komputerowych nośników danych, pod warunkiem, że podczas rejestracji operacji księgowej uzyskują one trwale czytelną postać odpowiadającą treści dowodu księgowego i możliwe jest stwierdzenie źródła pochodzenia każdego zapisu,
- zapisy mogą być przenoszone między zbiorami danych, składającymi się na księgi rachunkowe prowadzone na komputerowych nośnikach danych, pod

warunkiem, że możliwe jest stwierdzenie źródła pochodzenia zapisów w zbiorach, w których ich dokonano pierwotnie, a odpowiedni program zapewni zachowanie ich poprawności i kompletności,

- drukom ścisłego zarachowania automatycznie nadawane są kolejne numery, przy czym nie mogą występować luki w numeracji, a każdy numer musi być niepowtarzalny. Numer anulowanego dokumentu nie może być nadany innemu dokumentowi. Zamiast numeru można stosować inny niepowtarzalny identyfikator o zdefiniowanej budowie.

Podstawy dokonywania przypisów i odpisów w księgach rachunkowych.

Do udokumentowania przypisów i odpisów służą:

- 1) deklaracje podatkowe,
- 2) decyzje,
- 3) dowody zrealizowanych wpłat nie przypisanych, należnych od podatników,
- 4) postanowienia o dokonaniu potrącenia, o którym mowa w art. 65 Ordynacji podatkowej,
- 5) dokumenty, na podstawie których przypisuje się bankowi zobowiązanie w wysokości zapłaty dokonanej przez podatnika, w związku z art. 60 § 1 pkt 2 Ordynacji podatkowej, stwierdzające obciążenie rachunku bankowego podatnika z tytułu zapłaty podatku - w przypadku gdy podatnik dokonał zapłaty podatku za pośrednictwem banku, a bank obciążył rachunek bieżący podatnika, ale nie przekazał środków na rachunek bieżący,
- 6) odpisy orzeczeń sądu administracyjnego, o których mowa w art. 77 § 1 pkt 3 Ordynacji podatkowej.

Wymienione wyżej dokumenty stanowią w myśl przepisów ustawy o rachunkowości dowody księgowe, a zatem powinny spełniać cechy określone w szczególności w art. 21 i 22 tej ustawy.

Wpłaty dokonywane w zakresie podatków dokumentowane są następującymi dowodami:

- 1) pokwitowaniami z kwitariuszy przychodowych,
- 2) wyciągami bankowymi otrzymanymi w formie elektronicznej, jeżeli dla każdej z wykazanych w nich operacji zawierają dane zapewniające identyfikację wpłaty, albo dokumenty wpłaty załączone do wyciągu bankowego,
- 3) dokumenty stwierdzające obciążenie rachunku bankowego podatnika z tytułu zapłaty podatku - w przypadku gdy podatnik dokonał zapłaty podatku za pośrednictwem banku, a bank obciążył rachunek bieżący podatnika, ale nie przekazał środków na rachunek bieżący - na podstawie których przypisuje się bankowi zobowiązanie w wysokości zapłaty dokonanej przez podatnika, w związku z art. 60 § 1 pkt 2 Ordynacji podatkowej,
- 4) postanowienia o zaliczeniu wpłaty, nadpłaty lub zwrotu podatku na poczet zaległości podatkowych albo bieżących zobowiązań podatkowych,

- 5) wniosek podatnika o zaliczenie nadpłaty na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych, o których mowa w art. 76 § 1 Ordynacji podatkowej.

Niezależnie od w/w dowodów, którymi dokumentowane mogą być wpłaty podatków, Wójt Gminy może przyjąć i zatwierdzić do stosowania inne dowody wpłat.

Regulowanie podatków w formie niepieniężnej

Zgodnie z art. 65 § 1 ordynacji podatkowej bieżące zobowiązania podatkowe oraz zaległości podatkowe w podatkach stanowiących dochód budżetu Gminy podlegają – na wniosek podatnika – potrąceniu z wzajemnej, bezspornej i wymagalnej wierzytelności podatnika wobec jednostki samorządu terytorialnego. Uprawnienie to przysługuje również podatnikom m.in. z tytułu nabycia przez gminę nieruchomości na cele uzasadniające jej wywłaszczenie lub też, wywłaszczenie nieruchomości na podstawie przepisów o gospodarce nieruchomościami. Przepis ten stosuje się również do wzajemnych, bezspornych i wymagalnych wierzytelności podatnika wobec samorządowych jednostek budżetowych z tytułu robót budowlanych, dostaw lub usług wykonywanych przez tego podatnika w trybie przepisów o zamówieniach publicznych, pod warunkiem, że potrącenie jest dokonywane przez tego podatnika i z tej wierzytelności. Potrącenia z wymienionych w ordynacji podatkowej tytułów można również dokonać z urzędu, a na wniosek podatnika mogą być one zaliczane na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych.

W myśl art. 66 § 1 ordynacji podatkowej szczególnym przypadkiem wygaśnięcia zobowiązania podatkowego jest przeniesienie własności rzeczy lub praw majątkowych na rzecz Gminy, w zamian za zaległości podatkowe z tytułu podatków stanowiących dochody budżetów tych jednostek. Przeniesienie własności następuje na wniosek podatnika, na podstawie pisemnej umowy zawartej pomiędzy Wójtem Gminy a podatnikiem. W takich przypadkach za termin wygaśnięcia zobowiązania podatkowego uważa się dzień przeniesienia własności rzeczy lub praw majątkowych. W przypadku przeniesienia własności nieruchomości obowiązuje – pod rygorem nieważności - forma aktu notarialnego.

W sytuacjach uzasadnionych ważnym interesem podatnika lub interesem publicznym, zgodnie z art. 67a § 1 ordynacji podatkowej, organ podatkowy, na wniosek podatnika (w pewnych przypadkach działając również z urzędu – art. 67d) może umorzyć w całości lub w części zaległości podatkowe lub odsetki za zwłokę. Umorzenie zaległości podatkowej powoduje również umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub w takiej części, w jakiej została umorzona zaległość podatkowa.

Do udokumentowania wygaśnięcia zobowiązań podatkowych w opisanych wyżej formach niepieniężnych służą:

- 1) postanowienia o dokonaniu potrącenia, o którym mowa w art. 65 Ordynacji podatkowej,
- 2) umowy lub inne dokumenty, z których w szczególności wynika określony w art. 66 § 4 Ordynacji podatkowej termin wygaśnięcia zobowiązania podatkowego w stosunku do jednostki samorządu terytorialnego,

- 3) decyzje dotyczące przypadków, o których mowa a art. 67a § 1 pkt 3 i art. 67d § 1 Ordynacji podatkowej,
- 4) dokumenty informujące o przedawnieniu, o którym mowa w art. 70 – 71 Ordynacji podatkowej.

Dokonywane podatnikom zwroty należności dokumentowane są:

- 1) pokwitowaniami z kwitariuszy rozchodowych,
- 2) wyciągami bankowymi otrzymanymi w formie elektronicznej, jeżeli dla każdej z wykazanych w nich operacji zawierają dane zapewniające identyfikację wypłaty, albo dokumenty wypłaty załączone do wyciągu bankowego.

Operacje księgowe mogą być również dokumentowane wewnętrznymi dowodami księgowymi określonymi w wewnętrznych instrukcjach, w szczególności notami księgowymi.

§ 3.

(Księgi rachunkowe i plan kont dla prowadzenia ewidencji podatków, opłat i niepodatkowych należności budżetowych)

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów w sprawie zasad rachunkowości oraz planów kont dla organów podatkowych jednostek samorządu terytorialnego ewidencję rozliczeń z tytułu podatków prowadzi się na kontach bilansowych oraz na kontach pozabilansowych.

W skład kont bilansowych wchodzi:

- 1) konta syntetyczne księgi głównej (prowadzone zgodnie z zasadą podwójnego zapisu, tj. w ten sposób, że każda operacja gospodarcza jest rejestrowana na dwóch kontach księgowych, po przeciwnych stronach kont – w tej samej kwocie. Np. kwota przypisu należności – strona Wn konta 221 i ta sama kwota – strona Ma konta 720),
- 2) konta analityczne do kont syntetycznych (prowadzone wg rodzajów podatków). Na kontach analitycznych stosowana jest – wynikająca z przepisów ustawy o rachunkowości – tzw. zasada zapisu powtarzanego.
- 3) konta szczegółowe ksiąg pomocniczych do kont analitycznych (m.in. karty kontowe podatników) służące do rozrachunków:
 - z podatnikami z tytułu podatków podlegających przypisaniu na ich kontach,
 - z inkasentami z tytułu poboru podatków nie podlegających przypisaniu na kontach podatników,
 - z jednostkami budżetowymi z tytułu potrącenia kwoty z wzajemnej, bezspornej i wymagalnej wierzytelności podatnika wobec jednostki samorządu terytorialnego,
 - z bankami z tytułu nie przekazania wpłat dokonanych przez podatników przelewem do banku,
 - z innymi podmiotami, nie będącymi podatnikami w danym podatku lub dla których dany organ podatkowy jest niewłaściwy – z tytułu nienależnie pobranych przez nich kwot w związku z rozliczeniami podatkowymi, w tym z tytułu zasądzonych od nich kwot.

Do prowadzenia ewidencji z tytułu podatków korzysta się w szczególności z następujących kont syntetycznych ujętych w planie kont urzędu:

- 1) 101 – kasa – służy do ewidencji gotówki, tj. wpływów i zwrotów z tytułu podatków dokonywanych za pośrednictwem kasy,
- 2) 131 – rachunek bieżący urzędu – dochody - służy do ewidencji wpływów i zwrotów z tytułu podatków dokonywanych za pośrednictwem banku,
- 3) 141 – środki pieniężne w drodze – służy do ewidencji środków pieniężnych znajdujących się w drodze pomiędzy kasą urzędu a jego rachunkiem bieżącym,
- 4) 221 – należności z tytułu dochodów budżetowych – służy do ewidencji rozrachunków z: podatnikami, inkasentami, jednostkami budżetowymi, bankami, innymi podmiotami oraz wpływów do wyjaśnienia,
- 5) 226 – długoterminowe należności budżetowe – służy do ewidencji długoterminowych należności lub długoterminowych rozliczeń z budżetem,
- 6) 720 – przychody z tytułu dochodów budżetowych – służy do ewidencji przychodów budżetowych z tytułu podatków i opłat.

- pozabilansowych:

- 1) 990 - Rozrachunki z osobami trzecimi z tytułu ich odpowiedzialności za zobowiązania podatkowe podatnika,
- 2) 991 – Rozrachunki z inkasentami z tytułu pobieranych przez nich podatków podlegających przypisaniu na kontach podatników.

Ewidencja podatków jest integralną częścią ewidencji księgowej urzędu – jako jednostki budżetowej. Z tego m.in. względu do pełnej ewidencji podatków, opłat i niepodatkowych należności budżetowych służą również konta:

1) w urzędzie Gminy jako jednostce budżetowej:

- 222 – „Rozliczenie dochodów budżetowych”
- 290 – „Odpisy aktualizujące należności”
- 800 – „Fundusz jednostki”
- 860 – „Straty i zyski nadzwyczajne oraz wynik finansowy”

2) w budżecie jednostki samorządu terytorialnego - Gminy:

- 133 – „Rachunek budżetu”
- 222 – „Rozliczenie dochodów budżetowych”
- 901 – „Dochody budżetu”

Obowiązek stosowania wymienionych kont w rachunkowości urzędu, który jako jednostka budżetowa prowadzi również rachunkowość budżetu jednostki samorządu terytorialnego (tzw. rachunkowość organu) wynika wprost z przepisów Rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 13 września 2017 roku w sprawie rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego, jednostek budżetowych, samorządowych zakładów budżetowych, państwowych funduszy celowych oraz państwowych jednostek budżetowych mających siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej. Na podstawie tego rozporządzenia został opracowany zakładowy plan kont Urzędu Gminy, który ma zapewnić w szczególności możliwość sporządzania

sprawozdań finansowych, sprawozdań budżetowych oraz innych określonych w odrębnych przepisach.

Ewidencja prowadzona na koncie 221 powinna dostarczyć informacji w zakresie m.in. stanu należności pozostałych do zapłaty (ogółem) i stanu nadpłat w celu prawidłowego sporządzenia sprawozdania Rb-27S z wykonania planu dochodów za miesiące kończące kwartał oraz rok.

Odsetki od należności i zobowiązań podatkowych, ujmuje się w księgach rachunkowych w momencie ich zapłaty lecz nie później niż pod datą ostatniego dnia kwartału w wysokości odsetek należnych na koniec tego kwartału.

Szczegółowy opis funkcjonowania ww. kont zawarty został w Załączniku Nr 4 do niniejszego Zarządzenia.

Zasady funkcjonowania kont pozabilansowych.

Na konta pozabilansowe składają się:

- 1) konta syntetyczne,
- 2) konta analityczne,
- 3) konta szczegółowe.

Konta pozabilansowe służą do rozrachunków z osobami trzecimi, określonymi a art. 107 – 117a Ordynacji podatkowej oraz z inkasentami w zakresie pobieranych przez nich wpłat z tytułu podatków podlegających przypisaniu na kontach podatników.

Pozabilansowe konta syntetyczne służą do:

- 1) ewidencjonowania rozrachunków z osobami trzecimi z tytułu odpowiedzialności za zobowiązania podatkowe podatnika – **konto 990**,
- 2) ewidencjonowania rozrachunków z inkasentami z tytułu pobieranych przez nich podatków podlegających przypisaniu na kontach podatników – **konto 991**.

Pozabilansowe konto szczegółowe osób trzecich prowadzi się niejako równolegle do bilansowego konta szczegółowego podatnika. Otwiera się go na podstawie decyzji o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej za zobowiązania podatkowe podatnika. Konto 990 służy do ewidencji kwot należnych od osób trzecich (określonych w decyzji o odpowiedzialności) i realizacji tych zobowiązań. Przy księgowaniu na tym koncie nie stosuje się zasady dwustronnego zapisu. W przypadku gdy decyzja o odpowiedzialności osób trzecich dotyczy dwóch lub więcej takich osób (jest to odpowiedzialność solidarna) to dla każdej z tych osób otwiera się osobne pozabilansowe konto szczegółowe do bilansowego konta szczegółowego tego samego podatnika. Na każdym koncie osoby trzeciej przypisuje się kwotę lub kwoty wynikające z decyzji o odpowiedzialności osób trzecich. Zapisów księgowych na poziomie pozabilansowych kont szczegółowych dokonuje się na koncie tej osoby trzeciej, której dotyczy dowód księgowy, z zastrzeżeniem, że wpłaty oraz zwroty nadpłat dotyczące kwoty przypisu wynikającego z decyzji o odpowiedzialności, księguje się równocześnie na bilansowym koncie szczegółowym podatnika (zasada tzw. powtarzanego zapisu). Jeżeli na bilansowym koncie szczegółowym podatnika kwota zobowiązań co do których orzeczono o odpowiedzialności osób trzecich zostanie zrównoważona

wpłatami dokonany przez te osoby/osobę, wówczas zobowiązanie podatnika wygasa. Również zobowiązanie osoby/osób trzecich z tego tytułu wygasa. Jeżeli odpowiedzialność orzeczona była w stosunku do kilku osób trzecich a po wygaśnięciu zobowiązania na pozabilansowym koncie osoby trzeciej przypisana jej część kwoty należności pozostała niezrównoważona wpłatami tej osoby, to kwota ta podlega odpisaniu na podstawie dokumentu wewnętrznego (noty księgowej).

Pozabilansowe konto szczegółowe dla inkasentów służy do rozrachunków z inkasentami z tytułu pobieranych przez nich podatków podlegających przypisaniu na kontach podatników. Konto to otwiera się na podstawie dokumentu (np. uchwały Rady Gminy, umowy), z którego wynika powierzenie funkcji inkasenta. Na koncie tym (**991**) ewidencjonuje się kwoty należne do pobrania i pobrane przez inkasentów.

Na stronie **Wn konta 991** księguje się:

- 1) przypisy w wysokości należności do pobrania,
- 2) odsetki za zwłokę i inne należności uboczne w kwocie wpłaconej

Na stronie **Ma konta 991** księguje się:

- 3) wpłaty kwot pobranych, dokonanych na rachunek bieżący urzędu,
- 4) wpłaty kwot pobranych, dokonane do kasy urzędu,
- 5) odpisy kwot należności przypisanych inkasentowi do pobrania, ale nie pobranych.

Księgować na koncie 991 dokonuje się nie stosując zasady dwustronnego zapisu.

Cechą charakterystyczną kont pozabilansowych jest to, że nie występują one w bilansie, służą do ewidencji zjawisk i procesów gospodarczych, które nie są przedmiotem ewidencji na kontach bilansowych. W rachunkowości podatków, opłat i niepodatkowych należności budżetowych, pełnią rolę „urządzeń ewidencyjnych” na których odnotowuje się przebieg realizacji dochodów z wykorzystaniem instrumentów prawnych pozwalających na:

- 1) likwidację zaległości podatkowych (odpowiedzialność za zobowiązania podatkowe podatnika osób trzecich – konto 990),
- 2) usprawnienie (a niejednokrotnie także obniżenie kosztów) poboru podatków (rozrachunki z inkasentami – konto 991).

Sumy obrotów na bilansowych lub pozabilansowych kontach szczegółowych prowadzonych do odpowiedniego konta analitycznego powinny być zgodne z obrotami na koncie analitycznym do którego są prowadzone.

Zarówno na bilansowych jak i pozabilansowych kontach analitycznych i szczegółowych, ewidencję księgową prowadzi się z uwzględnieniem klasyfikacji budżetowej.

WÓJT
mgr Tomasz Lato

